

Miljevci

God. L.

USKRS 2026.

BR. 1. (73)

Sretan Uskrs

Raspored službe Božje za Uskrs

28. 3., subota

Uskrsna ispovijed u obje crkve u 17 sati.

CVJETNICA, 29. 3.

Visovac u 10.30.,
Drinovci u 18 sati.

VELIKI ČETVRTAK, 2. 4.

Drinovci u 18 sati, Gospin plač.

VELIKI PETAK, 3. 4.

Drinovci, obredi Velikog petka u 18 sati.

VELIKA SUBOTA, 4. 4.

Širitovci, Vazmeno bdijenje u 20 sati,
blagoslov jela za cijelu župu.

USKRS – VAZAM, 5. 4.

Drinovci u 11 sati.

Uskrsni ponedjeljak, 6. 4.

Širitovci u 11 sati.

Raspored nedjeljnih i blagdanskih sv. misa od Uskrsa do Božića

2. uskrsna nedjelja, 12. 4.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

3. uskrsna nedjelja, 19. 4.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

4. uskrsna nedjelja, 26. 4.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

1. 5. petak, sv. Josip radnik

Drinovci u 10.30,
slavlje sv. krizme.

5. uskrsna nedjelja 3. 5.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

6. uskrsna nedjelja, 10. 5.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

7. uskrsna nedjelja, 17. 5.

Drinovci u 11 sati,
slavlje prve sv. pričesti.

Duhovi, 24. 5.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

Presveto Trojstvo, 31. 5.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

Tijelovo, 4. 6.

Drinovci u 11 sati.

10. nedjelja kroz godinu, 7. 6.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

11. nedjelja kroz godinu, 14. 6.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

12. nedjelja kroz godinu, 21. 6.

34. obljetnica oslobađanja
Miljevaca
Drinovci u 18 sati.

13. nedjelja kroz godinu, 28. 6.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

Sv. Petar i Pavao, 29. 6.

Širitovci u 10.30

14. nedjelja kroz godinu, 5. 7.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

15. nedjelja kroz godinu, 12. 7.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

16. nedjelja kroz godinu, 19. 7.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

17. nedjelja kroz godinu, 26. 7.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

Prvi dan trodnevnice na Visovcu, 30. 7.

Krunica u 17.30, misa u 18 sati.

Drugi dan trodnevnice na Visovcu, 31. 7.

Krunica u 17.30, misa u 18 sati.

Treći dan trodnevnice na Visovcu, 1. 8.

Krunica u 17.30, misa u 18 sati.

18. nedjelja kroz godinu, 2. 8.

Gospa od Milosti na Visovcu,
Mise od 6.30 do 18 sati.
Drinovci u 19 sati.

19. nedjelja kroz godinu, 9. 8.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

Velika Gospa, 15. 8.

Visovac, mise od 6.30 do 18 sati.
Drinovci u 19 sati.

20. nedjelja kroz godinu, 16. 8.

Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.

21. nedjelja kroz godinu, 23. 8.

Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

Miljevci

LIST ŽUPE MILJEVCI

GOD. L.

USKRS 2026.

br. 1. (73)

ŽUPNIKOVA UVODNA RIJEČ

U svjetlu Uskrsa

Uskrs je u pravom smislu blagdan svjetla. Liturgija uskrsnog bdijenja, koja predstavlja most od žalosti Velikog petka i nepoznanice Velike subote k uskrsnoj radosti, obilježena je veoma snažno znamenom svjetla. Počevši od paljenja krijesa na crkvenim vratima preko svečanog blagoslova i paljenja uskrsne svijeće, pjevanja pohvala njezinu svjetlu, te paljenja na njoj drugih voštanica i konačno svih svjetala u crkvi, Crkva želi dočarati što je za tamu ljudskog života i umiranja značilo Isusovo uskrsnuće.

Evandelist je zapisao da na Isusovo raspijanje nije ostala ravnodušna ni mrtva priroda. „Od šestog do devetog sata nastade tama po svoj zemlji“ (Mt 27,45). Ta pomrčina sunca bila je samo vanjski znak daleko gušćeg mraka koji je nakon Isusove smrti prekrpio srca njegovih učenika i zastro svaki pogled u budućnost. Kakav je preokret za učenike značilo njegovo uskrsnuće, možda najbolje govori rečenica kojom apostol Petar započinje svoju prvu poslanicu: „Neka bude hvaljen Bog, Otac našega Gospodina Isusa Krista, koji nas po svome velikom milosrđu uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih ponovno rodi za živu nadu...“ (1 Pt 1,3).

Nema života bez nade. Za prijatelje Isusove na Kalvariji je nestala svaka nada. Zato je vijest o njegovu uskrsnuću bila ravna novom rođenju.

U službi Uskrsloga

Sve što od čovjeka ostane kada smrt prekine tanku nit života, jest grobni kamen s natpisom: „Ovdje počiva...“. Oni kojima je taj život nešto značio, navratit će barem jednom godišnje, ostaviti stručak cvijeća, zapaliti svijeću, uputiti za pokojnika molitvu ili nijemo ostati nekoliko trenutaka pokraj groba. I to ima svoj vijek trajanja, a onda vremenom svaki grob počinje uranjati u tišinu zaborava. Ostaje još samo natpis koji slučajnom namjerniku ne kaže ništa. Samo je jedan grob velika iznimka. Onaj na kojem prijatelji nisu ni uspjeli napisati: „Ovdje počiva...“. Umjesto natpisa, taj je grob svoje prve posjetitelje, žene koje je tamo dovela ljubav prema mrtvom Učitelju, suočio s tajnom i porukom što će izazvati neslućen obrat, a taj grob učiniti novim početkom: „Nije ovdje. Uskrsnuo je kako je rekao“ (Mt 28,6). Ta riječ nebeskoga glasnika u praskozorje uskrsnog dana postade suncem novoga dana vjere i nade, svjetlo života u službi Uskrsloga.

Poruka uskrsnuća postala je i ostala temelj kršćanske vjere. Učenici ne propovijedaju ponavljajući njegove riječi o Kraljevstvu Božjem, nego u svjetlu Uskrsa tumače tajnu njegove osobe i značenje njegove smrti za naše spasenje. Koliko su god bili zapanjeni njegovim brojnim čudesima, ona nisu prvotni sadržaj njihovih propovijedi, već najveće čudo njegova uskrsnuća i posljedice za naš život. U svjetlu toga događaja i Isusove riječi dobivaju svoju neprolaznost, a njegova čudesa očituju se kao znaci da je u njegovu životu uistinu Bog bio na djelu.

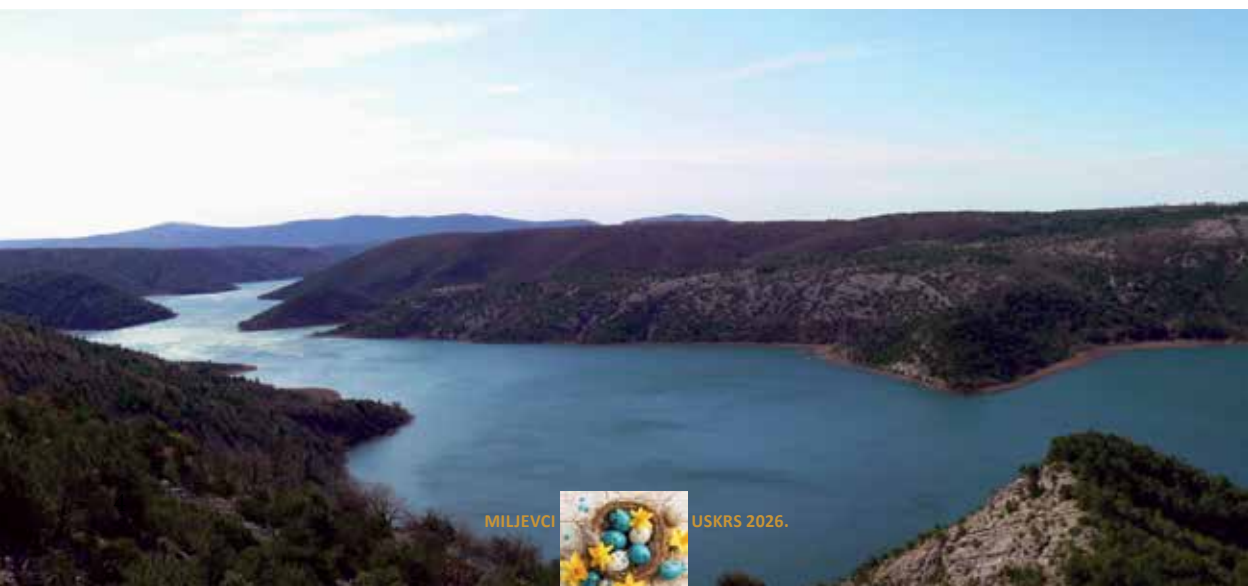
Tajna križa

Često čujemo ili možda sami kažemo da je Kristovo uskrsnuće temelj naše vjere. Ili: kršćanin je čovjek koji već sada proživljava uskrsnu stvarnost. To je nedvojbeno istina, ali je baš zato važno pitanje koliko kršćana uistinu ozbiljno shvaća te tvrdnje, koliko one imaju pokriće u njihovu životu. Naviknuli smo tako govoriti o životu, smrti i uskrsnuću Isusovu kao da je to sasvim logičan slijed jednoga života, kao da je Isus morao onako umrijeti i kao da je sasvim logično slijedilo uskrsnuće. Tako u svijesti mnogih kršćana blijedi tajna križa, a dalekosežnost uskrsnuća za našu vjeru ne mogu ni naslutiti.

Sveto pismo svjedoči nam kako je u objavi, koja je polako napredovala, istina o uskrsnuću mrtvih došla prilično kasno. Tek u najmlađim knjigama Starog zavjeta nalazimo tragove još uvijek slabije vjere u život poslije smrti. U Isusovo vrijeme vrlo ugledna stranka saduceja

još uvijek nije prihvaćala vjeru u uskrsnuće mrtvih. Evanđelja nam svjedoče da ni Isusove tri najave da će umrijeti, ali i uskrsnuti, nisu puno pomogle učenicima da izdrže kušnju Kalvarije.

Nećemo puno pogriješiti ako kažemo da je vijest o uskrsnuću Raspetoga za učenike bio šok slične snage onom koji je izazvalo njegovo raspinjanje. Dakako, samo s pozitivnim predznakom. Oni su u najboljem slučaju mogli očekivati da će ga Bog možda u zadnji čas sačuvati (od križa) ili barem skinuti s križa. U svojim očekivanjima oni sigurno nisu mogli dalje. Dogodilo se baš neočekivano: Isus nije ni zaobišao križ, niti je bio spašen s njega, već ga je nadvladao uskrsnućem. To je onkraj svih ljudskih mogućnosti i zato teško shvatljivo. Žene ne znaju što bi, vidjevši prazan grob; učenici ne vjeruju njihovu kazivanju; oni su i dalje u strahu i iza zatvorenih vrata. Zato je teško naći bolji izraz za uskrsnuće od onoga koji je upotrijebio Petar: „ponovno rođenje za živu nadu“ (1 Pt 1,3).

Kristovo uskrsnuće i uskrsnuće mrtvih na kraju vremena bila je i ostala glavna kušnja vjere. Prema provjerama koje se u naše vrijeme često provode, prilično je malen postotak ljudi koji ne vjeruju da postoji Bog, ali je velik postotak onih koji ne vjeruju u mogućnost uskrsnuća. Dakle, vjera koja je došla u kušnju, spotakne se najprije o tu temeljnu, ali i tešku istinu.

Vječni život

U Novom zavjetu imamo svjedočanstvo da je tako bilo već u prvim kršćanskim zajednicama. Apostol Pavao daje u svojoj poslanici vjernicima u Korintu odgovor na takav problem. „Ako li nema uskrsnuća mrtvih, onda ni Krist nije uskrsnuo. Ako li Krist nije uskrsnuo,

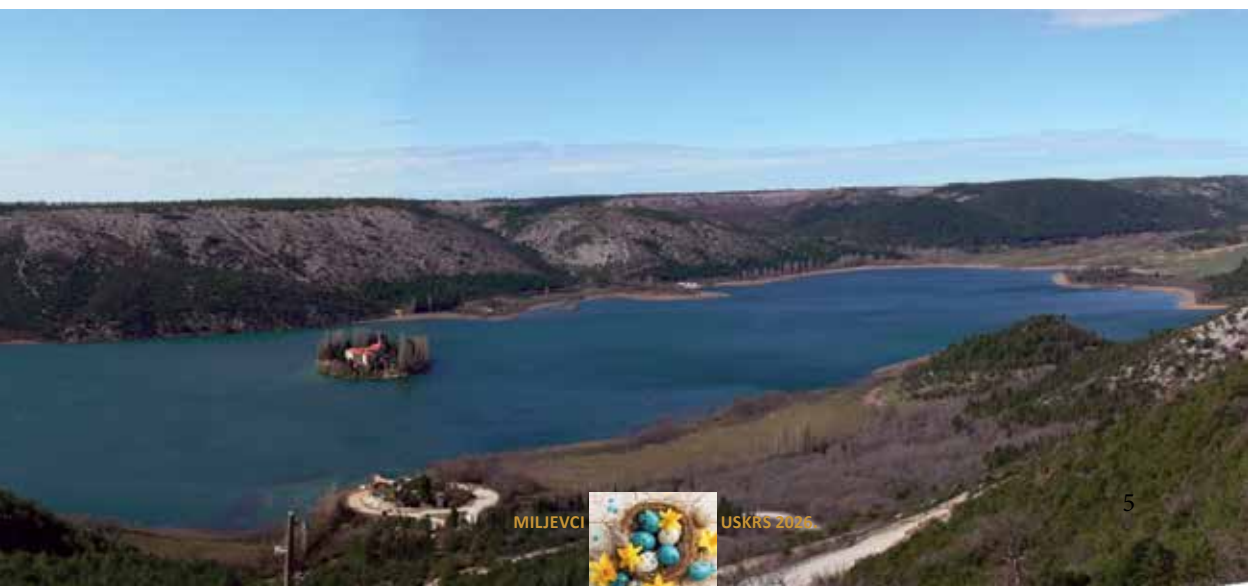
onda je neosnovano naše propovijedanje, neosnovana je i vaša vjera“ (1 Kor 15,13-14). Ni veleumni Pavao nema načina da to uvjerljivo protumači i dokaže, već samo ističe da se radi o temeljnoj istini vjere s kojom sve stoji i pada.

Zašto je tako teško vjerovati u uskrsnuće? Zato što se tu sukobljavaju dvije velike suprotnosti ljudskog života: s jedne strane stoji čovjekova neutaživa čežnja za životom, i uskrsnuće je jedini pravi odgovor na to, a na drugoj je strani najdublje čovjekovo iskustvo, nemoć pred umiranjem. Nije lako povjerovati da je onom od bolesti ispijenom i od starosti sasušenom tijelu zajamčen vječni život. Tu je tako očito i snažno iskustvo propadanja, da se u čovjeku sve buni protiv suprotnog očekivanja.

Povjerovati u uskrsnuće može samo onaj tko doživi blizinu Uskrsloga, kao njegovi prvi učenici. Onaj tko dopusti da on pred nama i danas razlomi kruh koji je njegovo tijelo i da nam tumači riječi Pisma dok ne počne gorjeti naše srce (usp. Lk 24,32). On je još za života upozorio učenike da postoji umiranje koje ne donosi propadanje već novi život. To je umiranje sjemena u zemlji, da bi se rodila stabljika i klas. S tim je on prisposodobio čovjekov život. I samo onaj čovjek koji svoj život tako shvati i usmjeri, može shvatiti što znači da je Isus uskrsnuo i da ćemo i mi jednom uskrsnuti.

Sretan i blagoslovljen Uskrs,
župljanima župe Miljevci, suradnicima,
dobročiniteljima i čitateljima želi

Fra Marko Nimac, župnik

HTJEDOH

Htjedoh ti napisati pjesmu,
Pjesmu živu i punu ljubavi,
Pjesmu nježnu i mirisnu,
Pjesmu stotine glasova;
Žena i djece, staraca i muževa,
Stotnika, redovnika, izgnanika,
Pjesmu koja veliča tvoju ljepotu,
Pjesmu koja čuva tvoju čistoću,
Pjesmu naroda vjernog;
Izmučenog, ispaćenog, u krvi rodenog,
Do kosti ogoljenog, suzama natopljenog,
Pjesmu koja slavi tvoju dobrotu,
Pjesmu koja ljubi tvoju strahotu,
Pjesmu luga i vinograda,
Maslinika, polja i Svetog Hrama,
Otoka sred vode što ko' zjenica oka
Bdi je nad muževima ovoga roda,
Pjesmu pod Nebom ispjevanu,
Pjesmu vječnim zavjetom ovjenčanu,
Pjesmu kosa i slavuja,
Vjetra, hrasta i daždenih oluja,
Mora, sunca i mrvice soli,
Male barke što pod nebom plovi,
Pjesmu žarku što milosti prosi,
Pjesmu tihu što hvale ti nosi,
Pjesmu usta djevojačkih,
Punu nade što smrti prkosi,
Nakićenu, raskriljenu, u slobodi porođenu,
Pjesmu čistu pred Izvorskom vodom,
Pjesmu gorku pred Majčinim bolom,
Pjesmu srca probodena
Što pod Križem slavu Ocu daje,
Gledeć Sinka krvlju okupana

Kako ljubi krvnika ko' brata;
Pjesmu orla što pod nebom plovi
Klikćuć zori Danicom što gori,
Pjesmu jutra Uskrsnoga
Što se svijetom razliježe ko' jeka
Dodirujuć srca preopaka
Svojim ognjem sred paklenog mraka,
Pjesmu novu i od smrti jaču,
Pjesmu staru, od lahora blažu,
Pjesmu Duha što se Zemljom širi
Rasvjetljujuć pameti i čini,
Čineć novim Adama i Evu,
U Božijem promislu skrivenu;
O Djevice, blago materinstva,
Svoje djece Odvjetnice čista,
Ti raširi svoje svete ruke,
Izlij na nas blagoslov i muke
Da po snazi tvoga Slavnog Sina
Sjajem zasja naša domovina,
Da ti djeca poslušna sva hode
Dok ih vodiš u nebeske dvore!
O Marijo, kćeri Boga Oca,
Plemenita ružo sa istoka,
Majko Onog kog sva Zemlja slavi,
Zaručnice Duha u ljubavi,
Svrni na nas svoje mile oči,
I u nebo pomози nam doći;
Da te časte tvoja tuđa djeca
Kao majku što pod Križem čeka!
Htjedoh ti napisati pjesmu;
A onda shvatih da ne umijem...

Miljevčanka

Blagdan Imena Isusova

Župa Imena Isusova je u srijedu 14. siječnja proslavila svečano svoj blagdan. Župna crkva Imena Isusova bila je puna vjernika. Miljevčani su misom predvođenom župnikom fra Markom odali počast imenu nad svim imenima – Imenu Isusovu. Pjevanje je predvodio župni crkveni zbor. Učenici osnovne ško-

le su, zbog proslave tog velikog blagdana, imali skraćenu nastavu, i u mnogočemu su doprinijeli misnome slavlju: jedni ministri-čajući, a drugi pjevajući „U se vrime godišta“ na starinski način. Potonji su bili odjeveni u miljevačke narodne nošnje, za što se pobrinula KUU „Miljevci“ koja je starinskom odjećom mlađih i

starijih članova odala počast pučkoj tradiciji proslave svojih blagdana. Iza blagoslova, za sam kraj, muška pjevačka skupina Udruge ojkavicom je ispratila župljane okrijepljene duhom zajedništva.

Na blagdanskome stolu su se, kako i priliči na blagdan Imena Isusova, našle same miljevačke delicije.

TAKO JE BILO/ Kaziva Kata Bačić rođ. Skelin 1934. g. u Karalićima, od oca Pavla i matere Marije rođ. Galić

Miljevački uskrsni običaji

Samo nek je zeleno! Neki su nosli i bule, pa... Sajmo pobulat i mi! Bulama se nakite grančice. Jedni donesu masline, ne vidiš lista od bula, kašnje čapaju jedno drugom, zoblju kad završi misa. Bile su od domaći kuruza, oni' sitni'. Nosla se livorika stalno. Ima i una druga, slična livoriki, isto je donesu. Mi smo oda doli svi imali masline, a Širtovci i Karalci nisu.

Livorike i masline. Oni koji nisu imali livorike, dađu im kod crkve. Dobra j' livorika, mečala se u robu prije vaji, jer miriši. Moja pokojna mate metni u skrinju u debelu robu. I pokojna Manda vaji je držala... Moreš u ormar stavit da se roba ne ide, baš uno miriši lipo.

Neki uberu kitu ljubice, pa ponesi. Ja nisam. Nosiš livoriku i maslinu zajno, uz nji' staviš kitu ljubice. U ljubici se umivalo uvik. I ja sam se umivala, i dica: metni vode u kain, naspj ljubice i umivaj se. I stvarno imala voda miris po ljubici! Staviš kad se ideš umivat, brzo ona to primi. Samo na Cvitnicu se umivalo u ljubici.

Kuva j' kako j' ko ima. Uvik se skuvalo malo lipše na Cvitncu.

Ko j' drža do posta, ne bi u korizmi petkom mrsija. Ko j' smija ist prije kad se išlo na ispovid! Natašte se triba ispovidat! A sad se naidu, pa se idu pričešćivat.

Kad sam bila manja, mate mi je više puta na Cvitncu išla na ispovid na Visovac. Išla i ja s njom; ponesi nešto sobom, ispeci vritula naveče, skuvaj jaje, ujutra ajde ranije. Ideš pješke, zar voza autobus...! Ispovidiš se, pričestiš, unda sideš, uzmeš ist. Priveze te i ideš kući pješke jopet. Bilo j' više misa. Najviše i' je išlo na Cvitncu; svi Bogatćani, Brištanci... svi u Visovac na ispovid. Idu neki i prije, na svetog Josipa. I ja sam išla na svetog Josipa na ispovid. Je.. je, na Josipovo smo obavezno išli, i na Cvitncu.

Na Velki četvrtak piva se Gospin plač. Bilo j' svita... nis' moga stat u crkvu. Dica su iz škole dolazla na misu, svi s torbicom u crkvu na misu.

Prije smo postili, dok sam ja bila cura, i Četvrtak i Petak i Subotu. Na Velki četvrtak kuvaj bakalar, petak pogotovu, sve do nedlje.

Nisu prije pekli slatke pogače, ko će im dat slatko?! Petkom popodne ispeci pogaču od ječmenog brašna, subotom se nosilo na blagoslov rano, nije ka' sad - popodne. Šenčena pogača je lipša bila. Mlila se šenca, prava j' bila. Slađi je unaj kruv bija, miriša j' šencom. Sad ne miriši.

Većinom smo sijali ječim. Mi smo jedne godne sijali šencu, pokojna Manda ispeci sami šenčeni kruv od svoje šence: operi je, samelji u Slapu kamenim mlinom, kad ispeče kruv - miriši cila kuća. Skuvaš mali bubčić, ki sad, malu pogačicu, i to imaš sa Uskrs. Malu pogačicu ispečeš, ona lipo na-

reste, neko je ozgar pomaže jajim da se žuti. To j' bilo tako. Glavno da imaš blagoslovljenoga kruva.

Blagoslov je bija samo u Imena Isusova. Ja sam s Karalića nosla ode u Ime Isusovo, nije bija kod Pavla: ajde rano, prije sunca, ako misliš ulovt banak i sist. Kašnje nemaš di. Cilo dopodne izgubiš: ajde niz ulcu na Gajić, kod Stipine Krčovne, bogatćanskom ulcom i na Sveti Pava izadi i unda nizbrdo doli niz Ekonomiju. Unda tamo: cila kolona ujutra rano - nose pogače! Većinom u torbi, neko i u ruci; zamotaj u okrugu il' neku krpu... Nose jaja, ljutike, sira ko j' sirija, soli... sve za uskrsni doručak.

Moli se, misa, blagoslov, i u 11 sati prozvoni Glogrija. Unda trču, uzimaju svete vode (bude i blagoslov vode), nalivaju u bočice, umivaj se, di'ko pije...

Za Uskrs: načme se pršut, sir, kuva se juha, peče se... i zelena kapulca.

Pedeset godina trajanja

Pedeset godina trajanja nekog projekta, inicijative ili posla nije mala stvar. Kada tih pedeset godina traje jedan list, i to list jedne relativno malobrojne župe dalmatinske Zagore, ravno je to čudu. Upravo se to desilo na Miljevcima – naše glasilo, župski list Miljevci, ušao je u pedesetu godinu svojega postojanja.

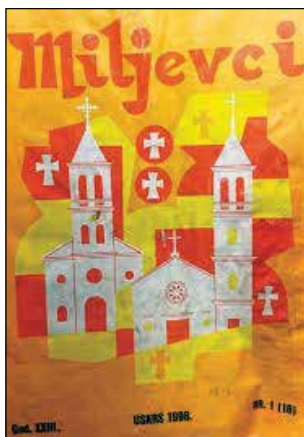
Zahvala ide svima koji su bili podrška u tih pedeset godina i 75 brojeva, izredalo se na desetine i stotine suradnika, autora, dobročinitelja i prijatelja koji su utkali svoje vrijeme, znanje i želju u list miljevcanima veza sa svojom župom i svojim crkvama Imena Isusova i Sv. Petra i Pavla, veza sa svojom kamenravnicom, bili oni na Miljevcima ili u najudaljenijim krajevima svijeta.

Posebna hvala našim župnicima, urednicima lista, u tih pedeset godina osam naših župnika prihvatilo se ne lakog zadatka pripremati i izdavati župski list. Oni su:

Fra Vinko Prlić (br. 1-11; god. 1977.-1982.) Pokretač i prvi glavni urednik lista. List je uređivao od prvog do jedanaestog broja. Prvi broj župnog lista, tiskan u tiskari Slobodne Dalmacije u Splitu, na Miljevece je stigao za Božić 1977. Svoj posljednji, jedanaesti i izvanredni broj fra Vinko je uredio i objavio za Gospu od Milosti 1982. godine. Broj je bio posvećen miljevačkom kardinalu, Jurju Utješinoviću, kojem je te godine bila podignuta spomen-bista, a o njegovu djelovanju bio je priređen znanstveni skup. Fra Vinko je list „Miljevci“ objavljivao dva puta godišnje, za Božić i Uskrs.

Fra Branko Mijić (br. 12-15; god. 1982.-1985.) Fra Branko je uredio i objavio četiri broja, od jedanaestog do petnaestog, od Božića 1982. do 1985. godine. List je izlazio jednom godišnje, za Božić. Fra Branko je zadržao način uređivanja i naslovnu stranicu, rješenje akademskog kipara Krune Bošnjaka. List je tiskao u tiskarama Slobodne Dalmacije u Splitu i Franjo Kluz u Omišu.

Fra Ante Vukušić (br. 16-27; god. 1998.-2003.) Nakon trinaest godina od posljednjeg broja, poslije Domovinskog rata i stvaranja samostalne Hrvatske države, list je za Uskrs 1998. godine obnovio fra Ante

Vukušić. Fra Ante je uredio jedanaest brojeva, od uskrsnog broja 1998. godine do broja koji je na Miljevece stigao za Uskrs 2003. godine. List je tiskao u tiskari Slobodne Dalmacije u Splitu i tiskari Kačić u Šibeniku.

Fra Žarko Maretić (br. 28- 33; god. 2003.-2006.) Fra Žarko na Miljevece dolazi 2003. godine i nastavlja sa izdavanjem župnog lista. Prvi broj pod njegovom uredničkom palicom izlazi za Božić 2003. Fra Žarko je uredio šest brojeva, posljednji za Uskrs 2006. godine. List je tiskao u tiskari Malenica u Šibeniku.

Fra Nediljko Jukić (br. 34-40; god. 2006.-2009.) Od Božića 2006. Glavni urednik miljevačkog lista je župnik fra Nediljko koji nastavlja stil uređivanja kakav se ustalio nakon što ga je obnovio fra Ante Vukušić. Kako je fra Nedjeljko obolio, u obavljanju dužnosti župnika pa i urednika miljevačkog lista tijekom 2009. godine pomaže mu **fra Milan Jašić**. Na žalost, fra Nediljko podliježe teškoj bolesti i umire. List se tiskao u tiskari Slobodne Dalmacije u Splitu.

Fra Ivan Maletić (br. 41-47; god. 2010.-2013.) Glavni urednik miljevačkog lista za Uskrs 2010. je župnik Ivan Maletić. Uz taj prvi, on priprema i uređuje i sljedećih pet brojeva, do onoga koji na Miljevece stiže za Uskrs 2013. godine. U uredničkom mandatu fra Ivana veliki broj tekstova prate intenzivne graditeljske aktivnosti na miljevačkim crkvama, grobljima, mrtvačnicama, vjeronaučnoj dvorani... List se tiska u tiskari Slobodne Dalmacije u Dugopolju.

Fra Ivan Vidović (br. 48-65; god. 2013.- 2022.) Prvi broj koji uređuje fra Ivan Vidović je broj 48. koji izlazi za Božić 2013. godine. Fra Ivan uređuje list do broja 65 za Uskrs 2022. godine. U mandatu fra Ivana ukupno je objavljeno 17 brojeva, list se nastavlja tiskati u tiskari Slobodne Dalmacije u Dugopolju.

Fra Marko Nimac (br. 66- ; god. 2022.-) Nakon smrti fra Ivana za župnika je biskup T. Rogić imenovao fra Marka Nimca, visovačkog gvardijana. U mandatu fra Marka do sada je objavljeno osam brojeva. List je zadržao ritam izlaženja (Božić i Uskrs) kao i uređivački koncept a tiska se u tiskari Jafra u Solinu.

Knjiga posvećena vrhovnoj poglavarici

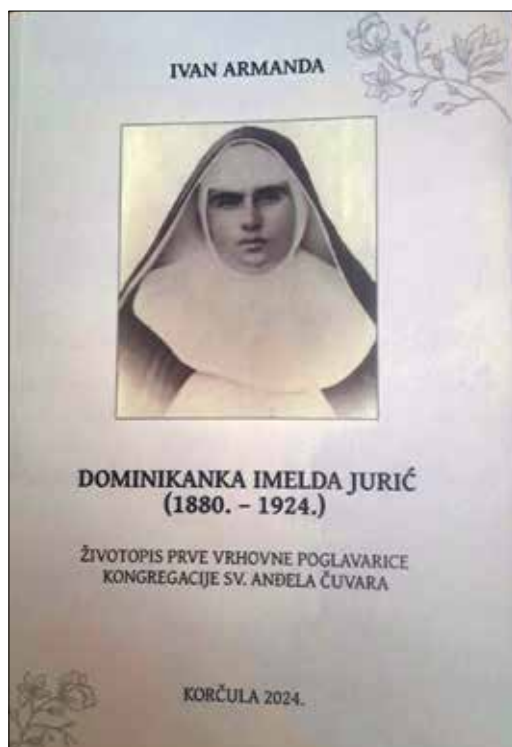
Nakon zbornika posvećenih dvojici čuvenih miljevačkih fratara (fra Petru Krstitelju Bačiću 2007. godine i fra Petru Grabiću 2018. godine), i jedna miljevčanka, časna sestra Imelda (Manda) Gverić Jurić, dobila je knjigu posvećenu životu te prve vrhovne poglavarice dominikanske Kongregacije Sv. Anđela čuvara.

Autor knjige posvećene s. Imeldi je istraživač Ivan Armanda, priređena je i tiskana na Korčuli u prigodi stote godišnjice smrti časne koja je bila čak dvanaest godina na čelu hrvatske dominikanske kongregacije i to u vrijeme njihova formiranja.

O časnoj sestri Imeldi (Mandi) Gverić Jurić, rođenoj je u Brištanima 16. veljače 1880., od oca Bože i majke Lucije rođ. Deronja, u Miljevačkom zborniku opširan tekst napisala je časna sestra Zdravka Gverić.

Č. s. Zdravka navodi da je u krsnom listu prezime s. Imelde bilo Gverić Jurić. Povijest prezimena Gverić Jurić i Jurić Gverić, mjenjala se u samo prezime Jurić pod kojim se vodi s. Imelda, njena s. Tomazina i njihova teta s. Roza Jurić. Porodica iz koje potječu ove tri dominikanke, od 1912. godini nosi samo prezime Gverić. Iz iste porodice potječe franjevac, pok. fra Mate Gverić, njegova rođena sestra s. Zdravka Gverić te fra Franjo Samodol (čija majka je rođena Gverić). Njihovu djedu Mati bile su rođene sestre: s. Imelda Jurić i s. Tomazina Jurić.

U samostan sestara Dominikanki u Šibeniku, došla je 3. kolovoza 1899. godine. Bila je nećakinja (kći brata Bože) s. Rože Jurić, dugogodišnje starješice u Šibeniku. Brigu o njezinu odgoju i školovanju preuzela je s. Roza (očeva sestra). Upisala ju je u školu kod sestara Benediktinki u Šibeniku. Mandi su se sviđele i sestre benediktinke pa je razmišljala da im se pridruži. S. Roza to nije mogla prihvatiti, nego je nećakinju stavila pred izbor: ili postati dominikanka ili se vratiti ocu na Miljevce. Manda se na kraju odlučila i postala dominikanka što je posebno obradovalo tetu s. Rozu.

Redovničko odijelo s novim imenom s. Imelda, primila je u Šibeniku 30. srpnja 1900. godine. Doživotne zavjete položila je 30. travnja 1902. godine.

Dominikanac o. Anđeo Marija Miškov bio je dalekovidni pučki misionar i rodoljub, prepoznao je ljudske i redovničke kvalitete mlade s. Imelde, zato ju je predvidio za vrhovnu poglavaricu u novoj Kongregaciji sestara dominikanki koju je kanio osnovati sa sjedištem u Korčuli. Svoje planove od početka je povjerio osobnom prijatelju đakovačkom biskupu Josipu Jurju Strossmayeru, koji mu je dao podršku i financijsku pomoć u osnivanju Kongregacije sestara dominikanki.

Godine 1905. s. Imeldu Jurić poslao je u Rim kod sestara dominikanki Kongregacije sv. Katarine Sijenkinje, "da se izvježba i priuči redu i zaptu redovničkog života" kako bi bolje odgovorila na zadače koje su je čekale u Kongregaciji.

Majka Imelda Jurić (sjedi lijevo) s gojnicama Zavoda sv. Anđela čuvara u Korčuli

Iz nekrologa sestara Dominikanki

“Kao djevojčice posveti se Bogu, a u 20. godini života zaogrne se bijelim Habitom, kojega Je ljubila svim žarom duše do zadnjeg daha. Mlada bude postavljena na kormilo Kongregacije i 12 godina vršila je savjesno tu tešku službu, dok je smrt ne riješi goleme odgovornosti. Uvijek i sa svakim mila i blaga širila je svuda miomiris sestrinske ljubavi, mira i pregaranja. Više nego najživlja riječ govorila su njezina djela, njena poniznost, koja joj bijaše osobitim obilježjem. Za dobro svoje Kongregacije bila je spremna da sve žrtvuje, pa kako na samrti reče, rado i svoj život Bogu prikaže samo za dobro onih, koji joj bijahu povjereni. Izdahnu ona 14. VII. 1924. mirno, tiho, kao što Je skromno i živjela, ali njezina uspomena živi i živjet će uvijek u srcima onih, koji su imali sreću, da im bude Majkom i voditeljicom”

Službeno utemeljnjene nove Kongregacije pod nazivom Kongregacija Sv. anđela Čuvara izvršeno je u matičnom samostanu u Šibeniku, 16. svibnja 1905. pod predsjedanjem šibenskog biskupa Vinka Pulišića. Svečano proglašenje utemeljenja Kongregacije objavljeno je 2. listopada 1905., u Korčuli. Prvom predstojnicom samostana i podravnateljicom Zakloništa siromaha, određena je s. Imelda Jurić.

Zamisao o. Miškova se ostvarila: S. Imeldu Jurić, dotadašnju starješicu u Korčuli imenovao je za prvu časnu majku vrhovnu poglavaricu u novoj Kongregaciji.

Preuzimanjem uprave u svoje ruke, sestre su pod vodstvom majke održale započete i pokrenule nove planove svoga djelovanja u Korčuli i drugim kućama. Osim Zakloništa za siromahe u Korčuli, godine 1910., sestre su preuzele zaklonište siromaha sv. Lazara u Trogiru. Godine 1913., s. Imelda Je tražila dozvolu za otvaranje vrtića u šibenskom samostanu i već 1. prosinca 1914., sestre su otvorile dječji vrtić.

Časna majka Imelda Jurić umrla Je 14. srpnja 1924. godine od raka na prsima, u 44. godini života. Pokopana je u samostansku grobnicu na groblju sv. Luke u Korčuli.

Kud plovi ovaj brod

Prije petnaest godina, u Uskrsnom broju našega lista, pod istim naslovom zapitali smo se o upitnoj budućnosti naših Miljevaca. Tada je na našoj kamenravnicu bilo 71 obitelji i 267 stanovnika više. Toliko se, u petnaest godina, ugasilo ognjišta, toliko je naših miljevčana više otišlo (odselilo ili umrlo) nego što ih je na Miljevce stiglo (iz rodišta ili drugih sredina).

Statistika je neumoljiva. Župnik, fra Marko, prilikom blagoslova obitelji napravio je i popis obitelji i osoba. Tako je u Bogatićima 30 obitelji i 74 osobe, u Brištanima je obitelji 45 a osoba 125, u Drinovcima 57 obitelji i 113 osoba, u Kaočinama je obitelji 76, osoba 185, u Karalićima obitelji je 34 a osoba 110, u Ključu je 48 obitelji i 119 osoba te u Širitovcima 55 obitelji i 127 osoba. Ukupno, u cijelim Miljevcima, u 345 obitelji je 853 osobe. Istovremeno, prije petnaest godina u Miljevcima, u 416 obitelji bilo nas je 1120. Prije pet godina (2020. godine) bilo je 369 obitelji i 960 osoba, u pet godina na našoj kamenravnicu manje je 24 obitelji i 107 osoba, odnosno pad stanovnika u tih pet godina je za 12,5%. Uostalom, zar podatak o broju sprovoda (u prošloj godini na grobljima uz dvije naše crkve bilo je ih je 39) i podatak o broju krštenja (u prošloj godini deset) dovoljno ne govori.

Iz tabele koju donosimo sve je više nego očito: alarm se već odavno morao upaliti. U svim selima, osim Karalića i donekle Kaočina, drastično pada broj obitelji i stanovnika.

Osobito dramatično stanje je u Širitovcima gdje je u 15 godina broj osoba pao za čak 54 % te u Drinovcima gdje je pad tek nešto manji, 46 %. Sa tom razlikom što su Drinovci izrazitu depopulaciju imali i u periodu prije ovih promatranih posljednjih petnaest godina. Sve je to dovelo da su od nekada brojčano najvećih Drinovci trenutno selo među manjima po broju stanovnika, malobrojniji su samo Bogatići i Karalići.

Znakoviti su i podaci o veličini obitelji. Prosječna miljevačka obitelj broji 2,5 člana, najmanje u Drinovcima tek 2 člana a najviše u Karalićima, prosječno 3,2 člana.

I prije petnaest godina, te već daleke 2010. godine, konstatirali smo kako Miljevci imaju sve infrastrukturne pretpostavke – kvalitetno riješenu vodoopskrbu, telefoniju, ambulantu, školu, sportsku dvoranu i igrališta, crkve, poštu, kulturne i sportske udruge,... U međuvremenu je napravljen dječji vrtić, vjeronaučna dvorana, relativno dobro je riješena povezanost autobusima sa Drnišom i Šibenikom, ... Pitali smo se i tada je smo li „preduboko potonuli“, mogu li se Miljevci demografski obnoviti i koje su to mjere koje će vratiti dio raseljenih a, eventualno, naseliti dio mladih familija sa djecom, odnosno zaustaviti daljnje odlazanje i osigurati mladima koji žele živjeti na Miljevcima da to i mogu, da mogu izgraditi dom i dobiti posao.

Nakon petnaest godina, može se samo rezimirati, stanje nije nimalo bolje, dapače, još je

Selo	2010. Obitelji	2010. Osoba	Br. čl. obitelji	2025. Obitelji	2025. Osoba	Br. čl. obitelji	2010./25. Obitelji	2010./25. Osoba	2010./25. % Osoba
Bogatići	41	99	2,4	30	74	2,5	-11	-25	-34%
Brištane	69	170	2,5	45	125	2,8	-24	-45	-36%
Drinovci	76	165	2,2	57	113	2,0	-19	-52	-46%
Kaočine	68	207	3,0	76	185	2,4	-8	-22	-12%
Karalići	33	111	3,4	34	110	3,2	+1	-1	-1%
Ključ	66	171	2,6	48	119	2,5	-18	-52	-44%
Širitovci	63	196	3,1	55	127	2,3	-8	-69	-54%
Miljevci	416	1120	2,7	345	853	2,5	-71	-267	-31%

gore nego tada. Gotovo se ništa (na bolje) nije promijenilo, mjere koje su najavljivane i obećavane, koje bi na našu kamenravnice dovele mlade stanovnike, ako ih je i bilo, nisu polučile željeni rezultat. Još uvijek u našim selima nema parcela opremljenih komunalnim priključcima za izgradnju domova za one koji bi domove gradili, a takvih, na sreću, još uvijek ima. Međutim, i takvi, u nemogućnosti brzog rješavanja potrebnih papira i labirintu svemogućе birokracije, biraju „lakši“ put i odlaze sa svoje kamenravnice. Nije se gotovo ništa napravilo ni na izgradnji planiranih objekata Nacionalnog parka Krka na Miljevcima, prije svega objekta na Kružinama koji bi bio motor razvoja turizma na našoj kamenravnici (poput napravljenih prezentacijskih centara u Kistanjama, Puljanima, Laškovici,...).

Pitali smo tada pa sada pitanje ponavljamo, što će i koliko brzo odgovorni u gradu Drnišu i Šibensko- kninskoj županiji napraviti kako bi se proces raseljavanja zaustavio, odnosno, kako bi se okrenuo u proces povratka i naseljavanja. Odgovor na to dat će i odgovor na pitanje – kuda plovi ovaj miljevački brod, u demografsku obnovu ili potpunu kataklizmu.

Najava godišnje sjednice

Miljevački sabor 8. 8. 2026.

U subotu između Gospe od Anđela i Velike Gospe, 8. kolovoza, u prostorima osnovne škole „Stjepan Radić“ u Drinovcima održat će se dvadeset i četvrta godišnja sjednica Miljevačkog sabora. Sabor će započeti tradicionalno, u 10.30 sati – molitvom i paljenjem svijeća ispred spomenika braniteljima, ispred spomen biste prvom predsjedniku dr. Franji Tuđmanu, pokraj spomen reljefa osnivaču i predsjedniku Miljevačkog sabora fra Šimi Samcu te ispred biste Stjepanu Radiću.

Slijedi, u 11.00 sati, radni dio Sabora, rasprava o najvažnijim projektima koji su najavljeni i na prošlogodišnjoj sjednici naše Udruge. Na prošlogodišnjoj sjednici kao i susretima vodstva Sabora nakon sjednice, zaključeno je kako će se energija usmjeriti u realizaciju nekoliko najvažnijih projekata kako se snage ne bi rasipale. U najvažnije projekte za koje će se Sabor zalagati uvršteni su: infrastrukturno uređenje i dodjela građevinskih parcela mladim obiteljima u svim našim selima, zatim završetak uređenja prostora oko spomenika braniteljima i spomen biste prvom hrvatskom predsjedniku te priprema dokumentacije i zauzimanje za realizaciju izgradnje prezentacijskog centra Dom ojkavice na Miljevcima.

Uz navedeno, već ove godine planira se započeti sa osmišljavanjem i pripremom proslave trideset pete godišnjice oslobođenja. Kao trajni zadatak je nastojanje da konačno i na našem području Nacionalni park Krka izgradi planirane objekte – prije svega ulaz Kružine sa svim planiranim sadržajima. Te i druge teme bitne za razvoj Miljevaca sigurno će potaknuti sve vas kojima je naša kamenravnica na srcu, da tu subotu između Gospe od Anđela i Velike Gospe već sada u svojim kalendarima rezerviraju za dolazak na sjednicu Sabora. Svi ste dobrodošli, sa radošću vas očekujemo.

Tradicijsko odijevanje u prošlosti - Okrug

Do su *šudare* crvene, „ružane“, žute (i crne) nosile pripadnice ženskog roda svih dobnih skupina, kod nas se znalo – pokrivalo za glavu i najvidljiviji simbol udane žene bila je pravokutna marama od bijelog platna presavijena po dijagonali – **okrug**, a nosile su je žene cijelog drniškog kraja, s iznimkom uneških sela (osim Planjana). Ona je kao takva ostala simbol žene, majke i bake kod svih koji su imali sreću doživjeti to razdoblje.

Kako je vrijeme prolazilo, dolazilo je i do promjena u načinu odijevanja, što nije zaobišlo ni okruge. Najočitija promjena bila je u materijalu od kojeg su okruge bile izrađivane i njihovim dimenzijama. Stariji tip okruge, dimenzija 1 x 1 m, bio je od grubljeg pamučnog platna ili mješavine pamuka i lana koje su žene nazivale „**postov**“ ili „**kambrk**“. Odrezane u kvadrat, presavijene i bez ikakvih ukrasa, ove starinske okruge nisu se vezale u čvor, već su rubovi bili podvrnuti pod bradom (a zimi bi zgodno poslužile i kao obrana od oštrog hladnog zraka i bure). Kako bismo lakše vizualizirali ovakav način nošenja okruge, možemo se prisjetiti Meštrovićevih radova ili ih vidjeti na fotografijama u arhivu Gradskog muzeja Drniš s početka stoljeća.

Za razliku od grubljih okrug veliki dimenzija, kojima su još ostale vjerne starije žene, okruge koje su mlađe, tek udane žene nosile sredinom stoljeća bile su kraće i izrađene od tanjeg pamučnog materijala – **popelina**. Novi materija-

li donijeli su i nekoliko mogućnosti stilizacije, ali najvažnije je da su se sada mogle i ukrašavati. Ti jedva vidljivi i nenametljivi ukrasi bili su izrađeni bijelim koncem: jednostavnim bijelim vezom, čipkom izrađenom na kukice ili ažurom uz rubove okruge te izvezenim ukrasom – granom u

kutu na zatiljku, najčešće jednostavnih floralnih motiva, ponekad s ptičicom ili stiliziranim inicijalima vlasnice. Okruge su bile dio dote koju mlada donosi u novi dom pa je trebalo prionuti u njihovu izradu nešto ranije (što bi u slučaju vezenja inicijala bilo simpatično jer se prvo slovo prezimena često moralo u foto-finišu uklanjati i dodavati novo). Osim ukrašavanja koncem, okruge su bile dodatno personalizirane načinom na koji su bile „složene“ na vrhu glave žene koja ju nosi. Osim okruga čvrsto pripijenih uz tjeme, zapeglavanjem po sredini se mogao stvoriti mali vrščić koji je mogao stajati u formi vrha trokuta ili, ako ga naopako okrenemo, u obliku slova „V“, odnosno „M“. Tako je svaka naizgled ista obična bijela marama koja je krasila glave naših „uniformiranih“ pretkinja zapravo bila unikatna modni izraz, ako ju dovoljno dobro promotrimo. Još kraće okruge – **okružice** – u drugoj polovici 20. stoljeća nosile su mlade nevjeste godinu dana nakon udaje, nakon čega su najčešće prestajale pokrivati glavu. Za ovaj tip prozračnih, kratkih okružica, koje se jedva mogu zavezati pod bradom, u miljevačkim selima ostao je naziv „**prominske**“ jer su se češće mogle vidjeti u nama susjednim prominskim selima.

Udovice su i danas prepoznatljive po crnini koju nose, no crni šudar nije dio naše tradicije, odnosno ovaj je običaj vanjskog utjecaja, jer je u našim krajevima jednom udana žena do smrti nosila okrug prekrivajući njom u vijenac omotane pletenice. Jedna od zabilježenih priča koja to pojašnjava govori o ženi koja je bila u posjetu sinu studentu, s novom okrugom i odjećom koju je pripremila za veliki grad. Tamo je

tradicija ženama udovicama nalagala pokrivanje glave crnom maramom. Kako je i sama bila udovica, posramila se okruge i vratila se na selo s crnim šudarom. Zakonom ponude i potražnje crni šudari ubrzo su se mogli naći i kod prodavača te je novi običaj polako najavio kraj okruga, a šarolik izbor svilenih marama svih boja i ukrasa, trajne, minivalovi, ehton i boje za kosu odradili su, svatko u svoje vrijeme, svoj dio u njihovu nestajanju.

Danas, kada u cijeloj općini na prste možemo nabrojati žene koje nose okrug, a vidjeti ih možemo gotovo samo u scenskim priredbama i folklornim nastupima, važno je napomenuti da su se sve vrste šudara i okruge u svim javnim situacijama, izvan vlastitog doma, uvijek vezivale u čvor ispod brade. Ovu konstataciju, čak i ako se ne sjećate ili niste vidjeli ženu sa šudarom na Miljevcima lako možete provjeriti ako prošetate našim grobljima i obratite pozornost na crnobijele fotografije naših pokojnica, gdje ne postoji prikaz žene s okrugom vezanom na zatiljku. Razlog je jednostavan: vezivati šudar (nikad okrug!) na zatiljku, odnosno „**zaboduliti se**“, žene su običavale tek za vrijeme kakva posla ili tijekom ljetnih vrućina u intimnijem prostoru vlastitog domaćinstva. To znači da je istina da su žene znale zavezati maramu na zatiljku, ali tada su bile drukčije odjevene – u jednostavne kućne haljine i vuštane, nikako u carze i provaljenice s kličanim pregačama, kakve su nosile za odlazak u crkvu, na sajam ili na feštu skupa sa svojim ponosom - najbjeljom uredno ispeglanom i vezom ukrašenom okrugom.

Jelena Kulušić

Miljevački tići u Zagrebu

Mladi članovi Kulturno-umjetničke udruge „Miljevci“, učenici osnovne škole, posjetili su 13. veljače, na poziv udruge „Promilje“, Miljevčane i Prominjane okupljene na zajedničkoj večeri u hotelu Westin u Zagrebu. Sljedeće jutro bili su gosti u HRT-ovoj emisiji „Dobro jutro, Hrvatska“ i, odjeveni u narodne nošnje, ponosno prikazali cijeloj Hrvatskoj miljevačka narodna kola.

Okupljanje djece u udruzi koja se bavi očuvanjem folklornog nasljeđa dokaz je živosti i žilavosti naše zajednice, privrženosti Miljevčana svojim korijenima i želje da njihova djeca rastu s osjećajem pripadnosti. Stoga je KUU „Miljevci“ ponosna na svoje Tiće.

Dvodnevni izlet u naš glavni grad nagrada je za trud koji su djeca, zajedno s roditeljima, uložila u upoznavanje i pred-

stavljanje miljevačke narodne glazbene i plesne tradicije.

Odmah po dolasku, Tići su prošetali središtem grada: od parka Zrinjevac, Trgom bana

Jelačića, Markovim trgom do simbola grada, zagrebačke katedrale. Potom su obukli narodne nošnje i krenuli prema hotelu Westin. Svojim izgledom

privukli su pažnju kako hotelskog osoblja tako i gostiju Prominsko-miljevačke večeri. Fotografiranje je bilo neizbježno.

Miljevačka kola na prostranom plesnom podiju Kristalne dvorane hotela izazvala su oduševljenje gostiju i bila su sjajan početak ugodne večeri.

S obzirom da je pred njima bio još jedan zadatak, nastup na HRT-ovoj emisiji sljedeće jutro, Tići su se rano povukli na spavanje. Snimanje je prošlo besprijekorno, kao i ručak u restoranu „Trnjanka“ čemu je prethodila kratka šetnja do koncertne dvorane „Vatroslav Lisinski“.

Uz dvodnevni program bez predaha, naši Tići ušli su u autobus i veselo, pjevajući, doputovali svojim kućama, noseći slatke dojmove s puta: vrijednost druženja i promidžbe miljevačkih sela. KUU „Miljevci“ ponosno gleda u svoju budućnost.

Danira Skelin

Četvrti susret Miljevčana

Za četvrtu po redu prominsko-miljevačka večer prijateljstva, susret miljevčana, prominjana i njihovih gostiju održan sredinom veljače u zagrebačkom prvokategorijnom Westin, s pravom se može reći da je bila prvorazredni društveni događaj u hrvatskoj metropoli.

U prepunoj dvorani, brojni sportaši i sportski, estradni i kulturni djelatnici, saborski zastupnici i gospodarstvenici, studenti i svi koji su poželjeli dobru zabavu garniranu specijalitetima svake vrste iz Miljevaca i Promine, od pjesme, nastupa KUD-a Promona i „Miljevačkih tića“ iz KUD-a Miljevci uz pratnju mladog Ivana Režića na diploma, pa do delicija poput Miljevačkog pršuta ili Prominskih vina, od debita do opola i lasina.

Susret je i ove godine organizirala udruga Promilje. Zagrebačko društvo prijatelja i ljudi dobre volje iz dva naselja Šibensko-kninske županije jedinstven je slučaj zajedničkog organiziranja zavičajnih susreta, poseban događaj koji se ne propušta. Miljevčane, Prominjane i njihove goste u večer prijateljstva pozdravima je uveo „glavni krivac“ za ove susrete, svima omiljeni fra Ivan Maletić. O Promini i Miljevcima, o želji da „traje loza naša“, kroz priču o miljevačkoj i prominskoj ljepoti i kroz poziv na međusobno prijateljstvo, druženje i pomoć, na rad za opće dobro i zalaganje za razvoj ta dva

tako slična naselja u šibensko-kninskoj županiji, progovorila je naša Marija (Čipčić) Vrhovski, jedna od neumornih iz udruge Promilje, udruge koja promiče prominsko-miljevačko prijateljstvo. Ta zagrebačka udruga uz ovo druženje organizira i Promilje fest (nastup OPG-ova i

i Prominjana u metropoli

predstavljanje proizvoda iz Promine i Miljevaca), kao i druge manifestacije prijateljstva i rada za opće dobro. Njihovim zalaganjem konačno je modernizirana i prometnica koja spaja ta dva naselja, cesta od Miljevaca do Oklaja, od Karalića do Marića.

Miljevčane i prominjane u Zagreb su došli pozdraviti i o razvoju tog kraja „proljudikati“ šibensko-kninski župan Paško Rakić, gradonačelnik Drniša Tomislav Dželalija, načelnik Promine Tihomir Budanko, saborski zastupnici, državni tajnici...

Mirisi i okusi Miljevaca i Promine, ojkavica i nastupi KUD-ova Miljevci i Promina, druženje i razgovori o budućnosti prostora koji omeđuju dvije rijeke i jedna planina, Krka, Čikola i Promina, dobra zabava koju je do usijanja doveo nenajavljeni nastup miljevačke Ivane Lovrić, bivše vokalistica grupe Colonia, bogata lutrija u kojoj među nagradama nije nedostajalo miljevačkog pršuta i prominskog vina. Nagrade su bili i dresovi sa posvetama koje su na prominsko-miljevačku večer poslali Modrić, Livaja i Gvardiol. Iskazali su se i vlasnici zagrebačkih restorana porijeklom iz Promine i Miljevaca darujući poklone na doista respektabilne iznose, vlasnici hotela i brojni drugi. Iskazali su se i sponzori bez kojih bi ovakvu večer bilo nemoguće organizirati, poput Nacionalnog parka Krka koji je od početka uz ovaj prominsko-miljevački događaj. Večer je završila porukom o pripremama za slijedeće druženja miljevačna i prominjana, o akcijama koje će poduzeti s kako bi se pomoglo u opstanku života i razvoju kraja iz kojeg su potekli.

(objavljeno na: slobodnadalmacija.hr)

Sa starih fotografija

Zaroniti u povijest naše kamenravnice gledajući požutjele fotografije, navika je sretnika koji te fotografije imaju u svojim albumima, škatulama ili uokvirene na zidovima. Nije puno onih koji su fotografije iz sredine prošlog stoljeća, ili starije, sačuvali u zlim vremenima kada su, u ratnim vremenima, oni koji su Miljevce okupirali uništavali sve što je svjedočilo o našim precima koji su nastanjivali to ljubljeno miljevačko tlo između dviju rijeka, Krke i Čikole.

U više navrata naš župski list objavljivao je takve fotografije ali i pozivao miljevčane,

na Miljevcima i rasute u svim krajevima domovine kao i inozemstva, da nam fotografije dostave, da podijele sa miljevčanima taj dio svoje intime i povijesti svoje porodice. Fotografije koje objavlju-

jemo dostavila nam je Jelena Kulušić iz Kaočina, nastanjena u Splitu. Na fotografiji sa okrugom na glavi je Jelenina prabaka, Ana Kulušić r. Galić, fotografije su nastale krajem šezdesetih godina prošloga stoljeća kada je Jelenin otac imao pet-šest godina i već u Kaočinama čuvao stado ovaca (gotovo kao naša nogometna zvijezda Luka Modrić).

Još jednom pozivamo sve miljevčane da nam za objavu dostave stare fotografije (na mail: zupa.miljevci1692@gmail.com), da nas na taj način vrate u povijest naše kamenravnice.

Ante ruča

Nakon završetka pregleda kod doktora opće prakse, dok doktor ispisuje recept za lijekove, u džepu mi zvoni mobitel pet-šest puta. Uporno sam gasio mobitel da ne ometam doktora dok mi piše recept za lijekove.

Doktor je zapisao recept pa mi kaže: - Znae, to s mobitelom, nemojte se stalno javljati, trebala bi vam tajnica pročistiti pozive, tako da se javljate samo na one važne pozive.

- Kako? - upitah doktora.

- Spojit će vam samo one važne, a vi se nećete suviše opterećivati. - kaže doktor.

- Da, svakako. - rekoh onako samo da završim razgovor, nisam mu htio govoriti da bi tako firma brzo propala.

Taj mobitel je doista noćna mora, tako da ga ponekad čujem, a u biti on nije niti zvonio. Zbog toga sam odlučio promijeniti zvuk zvona, ali sada imam dva: onaj koji „zvoni“ u mojoj glavi od prije i ovaj novi strašni zvuk.

Opet taj famozni mobitel zvoni s promijenjenim zvukom, tako da sam znao da to nije onaj „retro“ iz glave. Na drugoj strani glas mog vrtlara.

- Gospodine Ivane - reče - kad vi dolazite u Šibenik? Ja bih drugi tjedan mogao obaviti uređenje vašega vrta, prema mojoj ponudi koju ste prošli mjesec prihvatili.

- Počnite vi raditi - spremno mu odgovorih - ja ću doći u subotu da dogovorimo detalje oko cvijeća i sadnica.

U subotu oko 11 sati stignem u vikendicu. Vrtlari su marljivo radili, svaki svoj dio, prema unaprijed dogovorenom zadatku.

Nisam mogao ne primijetiti jednoga vrtlara koji kopa malom dalmatinskom motikom. Tako mu je pristajala ruci kao činovniku olovka. To državne motike, te način na koji je kopao bili su mi jako poznati. U konačnici, ja sam seljački sin iz Miljevaca i znam dobro kako se radi takvom motikom. Odmah mi je sinulo da bi on mogao voditi brigu o vrtu kad mene nema.

Čovjek mi se predstavio, a na moje pitanje za uređenje vrta potvrdno je odgovorio.

- Dobro, gospodine Ante - rekoh - dajte mi broj svoga mobitela da Vas mogu nazvati kad vas budem trebao.

- Šjor Ivane - kaže Ante - ne nosim vam ja tog đavla, evo vama moj kućni telefonski broj.

Upišem broj telefona šjor Ante i rekoh - Evo, sve smo se dogovorili. Idemo popiti pivu, sigurno će vam prijati nakon obavljenoga posla.

I tako u razgovoru priča Ante da je porijeklom iz Brnjice i da živi u Ražinama, da ima ženu rodom iz Zablaca i dvije kćeri koje rade u Zagrebu.

Upitah šjor Antu kako to da je uzeo Zablacku, a ne našu gore iz Zagore.

Smije se šjor Ante i kaže: - E moj šjor Ivane, duga je to priča.

- Pa pričajte, imamo vremena. - rekoh.

- Baš i nemam puno vremena, ručak mi je u 13 h.- kaže Ante.

- Pa stignete, nisu Ražine daleko - rekoh.

- Meni je mati iz Ključa - kaže Ante - tako da sam kao školarac preko praznika stalno bio kod bake u Ključu. Zbog toga sam skoro više Miljevčanac nego Brnjičanac.

- Dakle na Miljevcima je bilo mladenačkih ljubavi - rekoh.

- Da, bilo je: Gospa od Anđela na Visovcu, Gospa od Milosti na Miljevcima, pored svetkovanja bilo je značajnih događanja, tako da sam provodio lijepe dane u to vrijeme. Na Miljevcima sam imao curu, bilo je skoro sve dogovoreno, da svadba bude onako kako Bog zapovida na lipu. Jednoga dana je bilo sve dogovoreno, išao sam s čovikom u curinu kuću, kao garancija da ozbiljno mislim. Takav dogovor se mora ispoštovati inače ode glava, takvi su Miljevčani - smijući se kaže Ante.

Dobro - nestrpljivo ću - što je krenulo po zlu? - upitah.

Večeramo mi kod mog nesuđenog punca, cura je tu i svi ukućani, svi veseli, trebamo dogovoriti zaruke, svadbu i sve drugo da svadba bude onako kako treba.

Puše bura, a nesuđeni punac poslije večere, baci na tavu pečenicu, te kiseli kupus da se može bolje piti crno vino koje je bilo izvrsno. Moja nesuđena buduća žena je otišla u drugu

prostoriju s tim da u kući nitko nije ništa sumnjao.

Kad najednom u vrtu blizu kuće eksplodira dinamit, ode još jedna hvala Bogu netko će od ukučana. Pijemo dalje, a moja se draga ne vraća za stol, a nije trebalo dugo čekati dolazi vijest da su je odveli neki dečki iz Bogatića.

U kući nastade tišina, nesuđenom puncu neugodno, a ja i čovik odošmo pješice preko Čikole za Brnjicu. Eto šjor Ivane, to se zove udaja na ružne i umjesto Miljevkanku oženih Zablacanku.

Kad sam došao sljedeći put na vikend u vikendicu, trava u vrtu je bila već visoka. Trebalo ju je pokositi, okopati oko maslina, posaditi nešto cvijeća i još neke sitnice koje je nužno napraviti u vrtu.

Uzmem mobitel i nazovem broj koji mi je dao gospodin Ante. Javi se gospođa ugodna glasa.

- Gospođo, - rekoh nakon što sam se predstavio - trebam gospodina Antu.

- E, šjor Ivane, vrlo rado, ali vam ga ne mogu dati.

- Zašto? - upitah - Zar mu se nešto, ne daj, Bože, dogodilo?

- A ne, nije, Ante je, hvala Bogu, dobro. Moj Ante upravo ruča. Spremila sam mu ono što on najviše voli, a to je, moj šjor, paštica. Sada ga prekidati u lipome zalogaju bila bi velika grehota.

- Ma da, u pravu ste, gospođo - rekoh suosjećajno, nazvat ću ga kasnije.

Nakon nekog vremena nazovem opet, računajući da će mi se Ante osobno javiti. Umjesto njega javi mi se opet onaj ugodni ženski glas.

- Poštovanje, gospođo, evo mene opet, trebam gospodina Antu.

- E, lipi moj šjor, ne možete dobiti Antu. - mirno će ona.

- Oprostite, gospođo - upitah već povišena tona - zašto ne mogu dobiti Antu?

- Ante je išao ubiti ok...

Nisam razumio koga, pa ću zabrinuto: - Koga je išao ubiti?

- Hm, šjor Ivane, baš ste smišan čovik! - slatko se nasmijala žena - Ma, Ante spava.

- Gospođo, kako spava? Zovem maloprije, kažete ruča. Sad zovem, spava, a kad ću ga dobiti?

- A strpite se, šjor, ja vas zaista ne razumin - kaže gospođa - nazovite kasnije.

Zar kod vas nije red da kad čovik ruča, poslije toga ide ubiti oko?

- Ništa, gospođo, nazvat ću kasnije. Doviđenja! - rekoh ljutito. Negdje oko osamnaest sati procijenih da se Ante naspavao i da ću konačno moći s njim dogovoriti poslove u svome vrtu.

Okrećem kućni broj po treći put sa zebnjom u srcu. Što bi mi sada ona ljupka gospođa mogla reći?

- Dobar dan, gospođo, ja opet zovem, trebam gospodina Antu. Žao mi je, šjor Ivane - ljubazno će gospođa - ne možete dobiti Antu. Moj Ante igra balote.

- Pa dobro, gospođo, gdje igra balote?

- Tu, pred kućom. - kaže gospođa.

- Odlično, pozovite ga kroz prozor da se mogu s njim dogovoriti oko posla koji smo ugovorili.

- Ma vidi ti njega, još nisam čula smišnjega čovika od vas. Za Boga miloga, kako da ga zovem? Pa on je na zogu.

- Pa neka siđe s toga zoga i neka mi se javi na telefon - dajem joj upute.

- Pa, šjor - smije se gospođa iz sveg glasa - pa nije zog drvo ili, ne daj Bože, nešto drugo, zog vam je onda kada ste na redu za igru. Aaa, otkud ste vi, šjor, kad ne znate što je to zog? - radoznalo će ona.

- Pustite, gospođo, otkud sam ja! Otiđite doli, prekinite taj vaš zog i neka mi Ante dođe na telefon, jer ovo zaista više nema smisla! Ante ubija oko, Ante spava, Ante na zogu, već mi je toga dosta! Otiđite po Antu, molim vas, i dovedite ga na telefon!

- Slušajte vi mene, šjor, prekinite ljude u balotama, mislili bi da sam poludila. A, hvala Bogu, ja sam još uvijek pri čistoj pameti.

- Oprostite, gospođo, ja vam se još jednom predstavljam. Trebam vašega muža da se dogovorimo oko poslova u vrtu, a ujutro idem u Zagreb.

- E, slušajte vi mene, šjor, već mi vas je puna kapa! Ma možete vi biti i Vrane Josip, Antu ne možete dobiti, jer Ante igra balote i fit!

I tako neobavljenog posla, vraćajući se po autoputu prema Zagrebu, razmišljam o mobitelu čiji smo postali robovi, a Ante i njegova Zablacanka žive kao kraljevi, bez ovih modernih čuda, a da nisu ni svjesni toga.

Gospođa Zablacanka mi je dobro rekla da nisam Vrane Josip, a šjor Ante sigurno jest, jer kad Ante ruča nitko ga ne smije dirati.

Donesi mačku

Imam sve, a nemam ništa, reče mi jedan gastarbajter prošle godine. Često se sjetim djetinjstva gdje smo imali malo, a bilo je sve slatko. Koncem šezdesetih, početkom sedamdesetih godina prošlog stoljeća masovno se odlazilo u inozemstvo trbuhom za kruhom, poglavito u Njemačku. Tako je i on više od pola stoljeća radio i crnčio, napravio je i kuću s velikim dvorištem misleći na brzi povratak, ali od toga ništa. Kuća stoji oronula i prazna. Mi koji smo ostali tu na našoj kamen-ravnici imamo svoje priče. Ja sam odrastao u velikoj obitelji kojih je bilo nekoliko na Miljevcima. Nas dvadeset pod jednim krovom, doimalo se kao jedno pleme.

polubrat najmlađi, bio je cestar. Djed nije radio u državnom poslu, kao i mnogi njegovi vršnjaci, tako da i nije imao mirovinu. U to doba uz državni posao obrađivao se svaki pedalj zemlje. Dosta oranica, vinograda, maslina, vrtova, plus nekoliko dana oranja u Petrovu polju. Bilo je i podosta blaga. Dva konja, tri krave, pedesetak ovaca, magarac, čak su se i svinje gojile. Tada nije bilo ni freza ni traktora, obrađivalo se konjskim plugom i motikom. Za sve te poslove trebalo se posložiti.

Djed je bio zadužen za rezidbu maslina, vinograda i čuvanja ovaca. Stric Ilija kao opančar uglavnom je to i radio. Stric Mate

Djed Pajen imao je težak život. S tridesetpet godina po drugi put je ostao udovac. S prvom suprugom imao je dva sina, a s drugom jednog. Djecu su podizale djedove sestre, njihove tetke. Kad su oni odrasli i poženili se, narasla je velika obitelj. Djed je imao trinaest unučadi. Najstariji stric bio je rudar, drugi opančar, a moj otac, njihov

(Maćina) kao rudar održavao je vrtove i pomagao mome ocu kod oranja i ubiranja ljetine, vršidbe i dr. Moj otac kao najmlađi bio je cestar i zadužen za konje, timarenje i održavanje zaprežnih kola (kara) i fijakera te konjske opreme. Bio je vrstan kosac te okopavao masline i vinograde gdje su sudjelovali i malo stariji momci.

Odlazak na Petrovo polje bio je uvijek zahtjevan. Sve je trebalo štimiti na konjima i konjskim zapregama. Silaz u Petrovo polje kroz Drniš bio je jedan gdje nije bilo asfalta. Južno kroz Keviče do česme (Mazalinova kuća) te crkve sv. Ante niz Volaricu do raskršća. Izlaz je bio uz Drniš gdje su bile poznate kocke umjesto asfalta iznad Mace lijevo, tada Miljevačka ulica prema Tepića kući pa opet obilaznicom do Keviča gdje nije bilo asfalta.

Kad bi se ubirala ljetina, pšenica, kukuruz i vozilo sijeno, zaprežna kola bila su dupkom natovarena. Straga na kolima (karu) bila je jedna naprava slična trapnju dužine jednog metra koja je služila kao kočnica u slučaju nužde. Na samom vrhu te naprave željezo je bilo poput slova V malo savinuto prema dolje tako da bi zapelo u zemlju ili kocku ako bi konji stali i zaprega se počela vraćati unazad prilikom izlaza iz Drniša.

Taj komad željeza kočijaši su zvali mačka. Čim bi pošli uz Drniš otac bi otkaćio „mačku“ tako da bi ona strugala po cesti sve do Keviča strane gdje bi je ponovo zakaćio ispod kara. Budući da je otac često servisirao i podmazivao kar i konjsku opremu, jednom zgodom pošli su on i stric Maćina u Petrovo polje. Polazilo se oko tri sata ujutro tako da bi se stiglo na određište u samo svitanje. Na karu je obvezno noću visio feral. Nekoliko stotina metara ispod sela otac se sjeti da je skidao mačku i da je nije vratio u svoje ležište. Zaustavio je konje i kaže stricu: „Ajde kući i donesi mačku, zaboravio sam je staviti.“ Stric je sišao i otišao kući po mraku. Potrajalo to poprilično, otac čeka nestrpljivo. Čuje njegov hod i kaže: „Nosiš li je više?“ Stric beštima i kaže: „Enti...tebi i mački, svega me iščeprljala dok sam je uvatija!“ Čaća pogleda u odsjaj ferala i vidi da je mačka u vreći. Shvativši šta se desilo i da stric nije bio upućen u sve njegove radnje i predradnje u „kočijaškom znanu“ otac je uzeo vreću i odnio mačku kući te je uzeo svoju „željeznu mačku“ koju je zakaćio u svoje ležište ispod kara te su se njih dvojica uputili konjskim kasom put Drniša.

Ilija Galić

Zvezdasti jasmin

Zvezdasti jasmin.
Nebo spuštено na ulazni stup
uz koji prijanja.

Pomilovah ga nježno,
a on uzvrati mirisom,
kao zagrljajem.

Zvijezde se otkinule s neba,
kao zvijezde padalice.
Jasminov cvijet zvezdasti,
kao male dječje vjetrenjače,
uvenuо sasvim.
Prah i pepeo.

Brzo poželi nešto lijepo i važno,
ispunit će se.
Ne smiješ reći,
ureći.
Neka plovi svijetom
do rođenja.
I jasmin će opet zamirisati.

Branka Skelin

Dijamantna obljetnica Ante i Ane Samac

U subotu, 7. veljače 2026., u crkvi Imena Isusova, pred oltar stali su Ante i Ana Samac kako bi obnovili svoje bračne zavjete. Ana je bila odjevena u lijepu narodnu nošnju Miljevaca, a Ante je dostojanstveno nosio crvenu kapu na glavi. Nakon šest desetljeća zajedničkog života, ponosno su izrekli „da“ – zahvaljujući Bogu i Gospi od Milosti za sve darove života, za ljubav koju su dijelili i za obitelj koju su izgradili, blagoslovljeni s dva sina, njihovim supružnicima i unucima.

nutak nije bio samo obnova zavjeta, nego slavlje života ispunjenog ljubavlju, strpljenjem i predanošću, podsjetnik da su godine zajedništva dar, a svaki trenutak provedeni zajedno blagoslov.

Ante i Ana, okruženi svojim najmilijima, stajali su pred Bogom i župnom zajednicom u radosti i zahvalnosti, svjesni da njihova priča, utemeljena na ljubavi koja nikad ne prestaje rasti, nastavlja i kao živo svjedočanstvo prenosi se na djecu, unuke i praunuke.

Svetu misu predvodio je miljevački župnik fra Marko Nimac, a u svojoj propovijedi posvetio ju je obitelji kao temelju ljubavi, poštovanja i međusobne nježnosti, ističući kako je dom mjesto gdje se njeguje vjernost i zajedništvo kroz sve životne izazove. Obitelj, rodbina i prijatelji svojom molitvom, pjesmom i osmjesima uveličali su ovu prelijepu obljetnicu, stvarajući toplu i svečanu atmosferu koja odražava snagu dugotrajnog braka. Ovaj tre-

Vjenčanje početak

Ante i Ana vjenčali su se 6. veljače 1966. godine, u župnoj crkvi, pred Bogom, prijateljima i kumovima, a srca su im bila ispunjena nadom i ljubavlju za život koji će zajedno graditi. Ante, sin Jose i Marije, rođen je u Brištanima 1940. godine, dok je Ana, kći Petra i Luce Vlaić, rođena je u Kaočinama 1943. godine. Njihov brak počeo je jednostavno, ali s dubokom predanošću,

koja još uvijek traje. Vjenčao ih je tadašnji župnik fra Stanko Mandac. Nakon nekoliko godina zajedničkog života, sudbina ih je privremeno razdvojila – Ante odlazi 1971. godine raditi u Njemačku, dok Ana ostaje kod kuće, brinući se za djecu, svekra i svekrvu. Kada se Ante vratio, ponovno su koračali zajedno kroz dane ispunjene radošću i lijepim trenucima. Vinograd, masline i vrt postali su njihova zajednička oaza – mjesto gdje su se isprepletali trud, smijeh i mir.

Nakon Antinog povratka sinovi su se već bili oženili. Danas, s dolaskom praunuka Cvite i Anđele, Ante i Ana doživljavaju novu radost, svježiu i živu. Njihova priča svjedoči da ljubav traje kroz godine, da strpljenje i predanost rađaju plodove, a njihova loza, kao i obitelj, cvjeta i širi se dalje. Svaki osmijeh praunuka, svaki zajednički trenutak, podsjeća ih da je život dar, a ljubav koja ih je spojila prije više od pola stoljeća još je uvijek živa, snažna i lijepa.

N.S.

Baklja ljubavi

Badem u cvatu
Grdelin piva
Proljeće se budi
S nama je ljubav živa.

Zapalio si baklju ljubavi
Koja gori, ne izgara
Razgoni mrak i tamu
Radost i nadu ostavlja.

Ne okreći leđa
Baklji ljubavi što trajno gori
Vječni plamen neka plamti
Neka sve zahvati.
Dotakni srce moje
Što se ponekad, možda, ohladi
Žeravica što tinja
Neka se brzo zapali.

Kad te zahvati oluja
Tuga i bol često mori
Sjeti se Baklje ljubavi
Što vječno za nas gori.

Ljilja Galić

ŽUPNE OBAVIJESTI

Župne aktivnosti

Probe pjevanja: Odrasli subotom u 19 sati, mladi subotom u 18 sati.

Vjeronauk: Prvopričesnici – utorkom u 12 sati. Krizmanici - petkom u 13 sati.

Roditeljski sastanci za prvopričesnike: 2 puta tijekom priprave.

Caritas: Sastanak članova svake zadnje nedjelje u mjesecu u 18 sati.

List „Miljevci“ redovito izlazi dva puta godišnje: za Božić i za Uskrs. Uzdržava se dobrovoljnim priložima koji se objavljuju u listu.

Pobožnosti u župi

Nedjeljne i blagdanske mise: Svake nedjelje i blagdana slave se dvije mise: u Drinovcima i Širitovcima u 9.30 i 11 sati. Raspored misa pogledajte na koricama ovoga lista.

Petkom u korizmi: Put križa u 17 sati u crkvi Imena Isusova za cijelu župu.

U župnoj crkvi Imena Isusova u Drinovcima:

Prve subote u mjesecu: Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u 18 sati.

Duhovna obnova (trodnevna): održava se za svetkovina Presvetog Imena Isusova i Gospe od Milosti.

Uskrsna ispovijed u našoj župi bit će u četvrtak 26. ožujka u 17 sati u obje crkve.

Pohod bolesnih i nemoćnih

Uskrsna ispovijed bolesnih i starih bit će u ponedjeljak 23. ožujka od 9.30 sati.

Molimo sve čiji bolesni i nemoćni žele primiti svete sakramente da se na vrijeme jave župniku koji će ih običi te podijeliti sakramente.

Sakramenti

KRŠTENJE Mole se roditelji da prijave svoje dijete za krštenje najkasnije 3 tjedna prije samog krštenja, koje se obavlja preko sv. mise ili u dogovoru s roditeljima.

KRIZMA – Slavlje sv. krizme bit će 1. svibnja 2026., godine u 10.30 sati, u Drinovcima.

Ispovijed krizmanika, roditelja i kumova bit će u četvrtak 30. travnja 2026. u 18 sati u Drinovcima.

PRVA SVETA PRIČEST održat će se 17. svibnja 2026., u 11 sati u crkvi Imena Isusova u Drinovcima.

Ispovijed za prvopričesnike i njihove roditelje bit će u subotu 16. svibnja 2026. u 11 sati u Drinovcima.

ISPOVIJED – Prigoda za sv. ispovijed je svake nedjelje i blagdana prije mise.

VJENČANJE – Mole se zaručnici da se prijave za vjenčanje najkasnije 3 mjeseca prije željenog datuma vjenčanja kako bi se sve pripreme mogle obaviti u miru i bez napetosti. Tečaj priprave za brak je obavezan. Vjenčanje se obavlja preko sv. mise prema dogovoru s mladencima. Tko nije kršten na Miljevcima treba župniku donijeti krsni list.

BOLESNIČKO POMAŽANJE – Moli se rodbina starijih i nemoćnih da se na vrijeme jave župniku kako bi njihovi najmiliji primili sakramente popudbine: ispovijed, bolesničko pomazanje i pričest.

SPROVODI – Molimo rodbinu pokojnika da odmah prijavi smrtni slučaj zbog dogovora o prikladnom vremenu za sprovod. Tek po dogovoru sa svećenikom mogu se tiskati osmrtnice.

Podsjećamo na godišnju redovinu (10 EURA) naših remeta – crkvenih domara.

Zahvaljujemo našim gospođama koje vode brigu o čistoći i ljepoti obiju crkava.

Zahvaljujemo svim darovateljima na priložima za cvijeće u našim crkvama, ujedno molimo župljane za doprinos u bilo kojem obliku i zahvaljujemo.

DOBROVOLJNI PRILOZI

Za Crkvu

Jere Bačić 50 €
Nediljko Bačić 100 €
Pave Ivić 100 €
Joško Deronja p. Mate 50 €
Drago Pletikosa 100 €
Neda Vidović 40 €
Anka Malenica 75 €
Jere Bačić 50 €
N.N. 50 €
Milena Ercegovac 20 €
Mate Malenica Đišin 100 €
Jole Ivić 20 €

Za miljevački list

Jere Bačić 20 €
Ante Pletikosa p. Ante 20 €
Ivanka i Zvonko Šostera 30 €
Josip Skelin 50 €
Ana Lalić 20 €
Pave Ivić 100 €
Drago Pletikosa 50 €
Ivica Bubalo 20 €
Mate Bubalo 30 €
Nada Malenica 20 €
Zora Kovačević 40 €
Marko Antonio Turkalj 50 €
Anka Malenica 75 €
Zdenko Rihter 40 €
Jere Bačić 20 €
N.N. 20 €
Finka Kulušić 10 €
Jole Ivić 20 €

Umrli od 21. 11. – 28. 12. 2025. g.

Manda Raduč – 21. studenoga u 86. g.
Mate Deronja – 26. studenoga u 84. g.
Ana Malenica – 2. prosinca u 85. g.
Nediljka Vatavuk – 7. prosinca u 81. g.
Marko Duilo - 11. prosinca u 83. g.
Ivica Bačić – 13. prosinca u 60. g.
Vojko Vatavuk – 28. prosinca u 93. g.
Paško Mazalin – 29. prosinca u 74. g.

Umrli u 2026. g.

Marko Bubalo – 5. siječnja u 75. g.
Marko Kulušić – 31. siječnja u 96. g.
Željko Kulušić – 4. ožujka u 66. g.

Statistika župe 2025. godine

Bogatić, obitelji 30, osoba 74.
Brištane, obitelji 45, osoba 125.
Drinovci, obitelji 57, osoba 113.
Kaočine, obitelji 76, osoba 185.
Karalići, obitelji 34, osoba 110.
Ključ, obitelji 48, osoba 119.
Širitovci, obitelji 55, osoba 127.
UKUPNO: obitelji 345, osoba 853.
Krštenih 10
Krizmanika 12
Prvopričesnika 9
Vjenčanih 8
Sprovoda 39

Kršteni u 2026.

Maša Vlaić
kći Mate i Antonije r. Pletikosa
15. veljače u Drinovcima

Zabava uoči korizme

Prve tri nagrade ovogodišnjeg Drniškoga krnjevala, koji se održao 14. veljače, osvojili su maštovite grupe Miljevcana: 1. Pirati, 2. Miljevačko blago, 3. Ankina pernata banda.

Foto: Radio Drniš

Josip Skelin, član Karate kluba Drniš, dobio je priznanje Zajednice sportova Grada Drniša kao perspektivni sportaš u 2025. g. Čestitamo Josipe! (foto: kkdirnis.hr)

MILJEVCI • glasilo župe Imena Isusova • Miljevci

ISSN 1331-6710

Izdavač:

Župni ured Miljevci

Ulica dr. Franje Tuđmana 20, 22324 Drinovci

Urednik: Fra Marko Nimac, župnik

Tel: 022/ 882-055 Mob.: 098/450 343

Pomoćnik urednika: Danira Skelin,

danira.skelin@gmail.com

List izlazi povremeno, uz dopuštenje crkvenih i redovničkih poglavara.

Narudžbe, priloge i doprinose molimo šaljite na adresu:

Župni ured Miljevci, Ulica dr. Franje Tuđmana 20, 22324 Drinovci

Eurski račun: Župa Imena Isusova Miljevci

IBAN: HR7824070001100058480

OTP banka

Devizni račun: Župa Imena Isusova Miljevci

IBAN HR472340009111891786

SWIFT adresa (BIC): PBZGHR2X

Privredna banka Zagreb

List se održava dobrovoljnim prilozima vjernika.

- 22. nedjelja kroz godinu, 30. 8.**
Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.
- 23. nedjelja kroz godinu, 6. 9.**
Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.
- Četvrtak, 10. 9., prvi dan
trodnevnicе Gospi od Milosti**
Drinovci u 18 sati.
- Petak, 11. 9. drugi dan
trodnevnicе Gospi od Milosti**
Drinovci u 18 sati.
- Subota, 12. 9. treći dan
trodnevnicе Gospi od Milosti**
Drinovci u 18 sati.
- Gospa od Milosti, 13. 9.**
Drinovci u 10.30 sati.
- 25. nedjelja kroz godinu, 20. 9.**
Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.
- 26. nedjelja kroz godinu, 27. 9.**
Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.
- 27. nedjelja kroz godinu, 4. 10.**
Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.
- 28. nedjelja kroz godinu, 11. 10.**
Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.
- 29. nedjelja kroz godinu, 18. 10.**
Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.
- 30. nedjelja kroz godinu, 26. 10.**
Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.
- Svi Sveti, 1. 11.**
Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.
- Dušni dan, 2. 11.**
Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.
- 32. nedjelja kroz godinu, 8. 11.**
Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.
- 33. nedjelja kroz godinu, 15. 11.**
Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.
- 34. nedjelja kroz godinu
Krist Kralj, 22.11.**
Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.
- 1. nedjelja došašća, 29. 11.**
Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.
- 2. nedjelja došašća, 6. 12.**
Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.
- 3. nedjelja došašća, 13. 12.**
Drinovci u 9.30,
Širitovci u 11 sati.
- 4. nedjelja došašća, 20. 12.**
Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.
- Badnja večer, 24. 12.**
Širitovci, misa ponoćka u 24 sata.
- Božić, rođenje Gospodnje, 25. 12.**
Drinovci u 11 sati.
- Sveti Stjepan, 26. 12.**
Širitovci u 11 sati.
- Sveta Obitelj, 27. 12.**
Širitovci u 9.30,
Drinovci u 11 sati.

Miljevačka tradicija – Badnje večer u Sv. Petra i Pavla u kabanima

